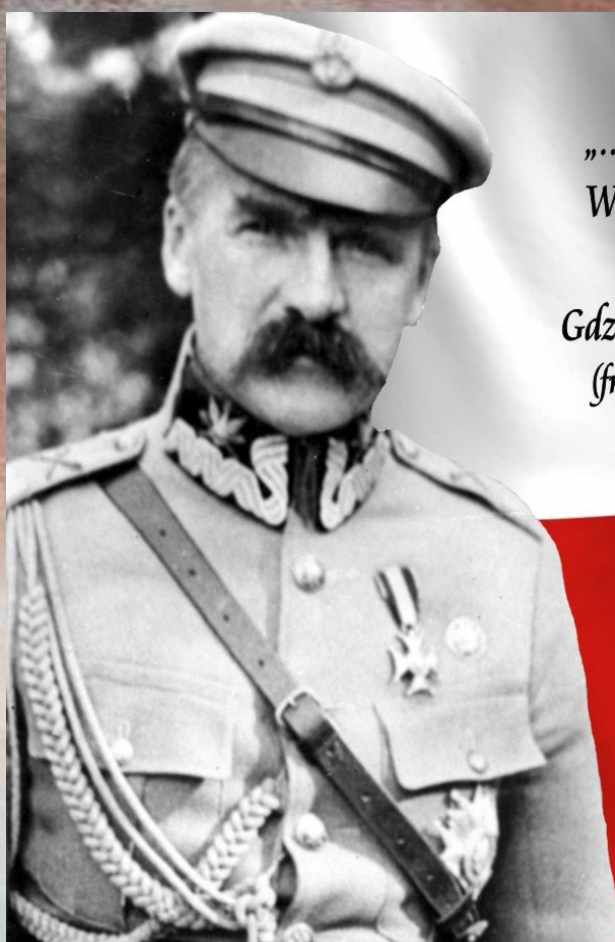

SZKOLNE CO NIECO

ROK 2022, NUMER 8/2022 (90)

LISTOPAD 2022

Szkoła Podstawowa im. Bitwy Warszawskiej 1920 R. w Józefowie

*„... Ojczyzna moja - to wioski i miasta,
Wśród pól lechickich sadzone od Piasta;
To rzeki, lasy, kwietne niwy, łąki,
Gdzie pieśń nadziei śpiewają skowronki...”
(fragment wiersza M. Konopnickiej „Ojczyzna”)*

NARODOWE ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI

W TYM NUMERZE:

NARODOWE ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI	1
CZY AUTORYTETY SĄ WCIĄŻ POTRZEBNE	2-3
PRZEDSZKOLAKI / KLASA 1	4-5
W CZYM DO SZKOŁY?	6
LABORATORIA PRZYSZŁOŚCI	7-8
WYCIECZKA DO KRAKOWA	8-9
HECA	10

Czy autorytety są wciąż potrzebne?

Osoba posiadająca autorytet, to ktoś niezwykle poważany, szanowany, stanowiący dla innych wzór do naśladowania. Zwłaszcza młodzi ludzie, którzy dopiero tworzą swój system wartości, często szukają kogoś, na kim mogliby się wzorować.

Oto kilka najciekawszych wypowiedzi uczniów klasy ósmej, którzy o potrzebie istnienia autorytetów dyskutowali na lekcji wiedzy o społeczeństwie.

„ Moim autorytetem jest moja mama. Mama ma na imię Marzena. Nie bez powodu, to właśnie ją wybrałam, gdyż jest pomocną i uczynną kobietą. W trudnych sytuacjach potrafi bardzo szybko znaleźć wyjście. Gdy potrzebuję pomocy moja mama jest przy mnie, zawsze mogę na nią liczyć i rozumie mnie najlepiej. Podziwiam moją mamę za to, że jest pracowita, cierpliwa i odważna. Jest ponadto osobą niezwykle energiczną, komunikatywną, ma bardzo duże poczucie humoru i często się uśmiecha. Łatwo nawiązuje nowe znajomości, co jej się przydaje w pracy, ponieważ jest handlowcem.

Chciałbym być taka, jak moja mama.
(Z.M.)

„ Za swój autorytet uważam Martynę Wojciechowską - polska prezenterka telewizyjna, dziennikarka, podróżniczka, pisarka i działaczka społeczna. Przez wiele osób kojarzona jest z programem " Kobieta na krańcu świata ", którego jest pomysłodawczynią. Odwiedza w nim różne zakątki Ziemi i przedstawia niezwykle kobiety i ich wspaniałe historie, obrazując tym sposobem życie całego społeczeństwa. Udowadnia, że mimo innego koloru skóry, czy języka, którym się posługujemy na co dzień, tak naprawdę wszyscy jesteśmy bardzo do siebie podobni i równi. Zaangażowała się też w działalność charytatywną w takich organizacjach jak WWP Polska, którego jest ambasadorką, czy Polska Akcja Humanitarna. Swoimi działaniami dowodzi, że na świecie jest wiele wspaniałych osób, które mimo innego pochodzenia są sobie równe. Daje też dobry przykład młodemu pokoleniu, że warto podejmować działania w obronie ludzi wykluczonych z różnych powodów.

Myślę, że to osoba godna naśladowania.”

(A. Sz.)

„ Młodzi ludzie potrzebują autorytetów, czyli wzorów do naśladowania, z których czerpią inspirację.

Dla mnie życiowym autorytetem jest moja mama. Ze względu na to, że to ona wszystkiego mnie nauczyła i pomagała w ciężkich sytuacjach. Dzięki jej pomocy, czerpię wiedzę jak radzić sobie z problemami. Otacza mnie miłością, czego nikt inny nie jest w stanie zrobić.

Szanuję ją i podziwiam, ponieważ mimo przeciwności losu jest pełna optymizmu, humoru i wiary w siebie. Mnie również uczy pozytywnego spojrzenia na świat, ale wymaga bym uczył się i doskonalił.

Mama to według mnie idealny wzór do naśladowania w przyszłości.

(J. S.)

„ Moim autorytetem jest mój tata. To on nauczył mnie wielu rzeczy takich jak: rysowanie, gotowanie, pieczenie, czy też jazda na rowerze. Podziwiam go za wytrwałość, często miał „ pod górkę”, ale zawsze dawał sobie radę. Tata od dziecka lubił piec i gotować, podjął pracę w cukierni i rozwijał swoje hobby. Choć nie mógł sobie pozwolić na liczne udogodnienia, to ciężką pracą udowodnił jak silny jest i na o go stać.

Po wielu latach pracy moi rodzice otworzyli cukiernię. Jestem bardzo dumna z sukcesów mojego taty, jest bowiem przykładem, tego, że aby spełniać swoje marzenia nigdy nie wolno się poddawać, ani w siebie wątpić. Mimo że dziadkowie nie rozpieszczali mojego taty, ma on odwagę „gonić marzenia”.

Po wielu latach pracy moi rodzice otworzyli cukiernię. Jestem bardzo dumna z sukcesów mojego taty, jest bowiem przykładem, tego, że aby spełniać swoje marzenia nigdy nie wolno się poddawać, ani w siebie wątpić. Mimo że dziadkowie nie rozpieszczali mojego taty, ma on odwagę „gonić marzenia”.

I dlatego wszyscy jesteśmy z niego dumni.

(A.P.)

Czy autorytety są wciąż potrzebne?

„ W dzisiejszych czasach trudno jest znaleźć autorytet. Powszechna pogoń za pieniędzmi, ciągła praca, brak czasu zamyka ludzi na innych. Ja jako młoda osoba w czasach, gdzie dostęp do Internetu, telewizji jest powszechny, mogłabym tam szukać autorytetów. Jednak obserwując większość osób, które tam oglądam, które tam tworzą, pracują, uważam, że ich postawy są sztuczne i nieprawdziwe. Z tego też powodu nie są godne naśladowania.

Dlatego myślę, że autorytetu powinniśmy szukać w najbliższym otoczeniu. Dla mnie autorytetem są moi rodzice. Zawsze starali się i nadal się starają wychować mnie na dobrego człowieka, ucząc samodzielności i asertywności. Wspierają mnie w moich działaniach i pomagają mi się rozwijać. Dają mi duże poczucie bezpieczeństwa i zawsze mogę się do nich zwrócić o pomoc i poradę. Uczą mnie przy tym wyznaczać sobie priorytety. Mam nadzieję, że w przyszłości będę miała tyle cierpliwości jak moi rodzice dla mnie i mojego brata.

Osoba, na której się jeszcze wzoruję to Iga Świątek, nasza polska tenisistka. W młodym wieku osiągnęła ogromny sukces. Jednak to nie sukces mi imponuje, tylko jej determinacja, wytrwałość w działaniu i niezłomny charakter, który potrafi pokazać nawet w obliczu porażki.

Takie cechy są godne naśladowania i dlatego staram się na nich wzorować, aby również stać się wartościową osobą, która być może w przyszłości, stanie się autorytetem dla kogoś.

(O.K.)

„ W życiu człowieka ważny jest wzór do naśladowania. Dla każdego przychodzi moment, w którym musi wybrać własny autorytet.

Moim autorytetem jest Jan Paweł II.

Papież - Polak był człowiekiem, który dawał ludziom nadzieję na lepsze jutro. Za czasów Solidarności przeciwstawiał się komunistom, przez co, o sytuacji w Polsce mogły dowiedzieć się inne narody.

Jana Pawła II cechowała wielka tolerancja, zawsze okazywał szacunek Żydom, muzułmanom, buddystom czy wyznawcom innych religii. Przeprowadził też szereg misji, których celem było zaprowadzenie pokoju na świecie.

Kolejną niezwykłą cechą Papieża Polaka, którą podziwiam, była umiejętność przebaczenia. Kochał wszystkich ludzi.

Był człowiekiem bardzo wykształconym, znał wiele języków, pisał wiersze, dramaty, kochał teatr.

Potrafił jednoczyć ludzi, jego homilie wpływały na losy Polaków, a nawet na losy świata, czynił tak wiele dobra.

Jan Paweł II jest wspaniałym, ale i niedoścignionym wzorem do naśladowania.

(P. Cz.)

Nasze dzielne Przedszkolaki

W naszej szkole mamy 3 grupy przedszkolaków „Sówki”, „Muchomorki” i „Jagódki”. Dnia 12 października 2022r. odbyło się pasowanie na przedszkolaka, a w „Sówkach” na starszaka. W tym szczególnym dniu uczestniczyli rodzice, dziadkowie, pan dyrektor Arkadiusz Wójcik, wychowawczynie oraz oczywiście przedszkolaki. Przygotowali oni wraz z swoimi wychowawczyniami część artystyczną.

W „Sówkach” ten dzień rozpoczął się od powitania gości piosenką i wierszem. W części artystycznej przedszkolaki wykonywały zadania fizyczne jak i

sprawdzające ich wiedzę, oceniali to wszystko goście. Odpowiadali oni na pytania zawarte w wierszu pt. „Kto ty jesteś?”. Sówki świetnie poradziły sobie z zadaniem plastycznym, w którym musiały wykonać kotka w oparciu o wiersz.

Wiadomości o przejściu przez ulicę przekazały nam śpiewając w piosence „Kolorowe światła”. Natomiast swoją sprawność fizyczną udowodniły nam ilustrując piosenkę pt. „Gimnastyka”. Rodzice byli bardzo dumni ze swoich pociech i ich talentów. Dzieci poradziły sobie świetnie ze wszystkimi zadaniami, więc pan dyrektor pasował ich na przedszkolaki starszaki. Na pamiątkę tej uroczystości otrzymały po dyplomie pasowania i słodkim upominku. Na zakończenie zostało również zrobione zdjęcie pamiątkowe.

W młodszych grupach, czyli „Muchomorkach” i „Jagódkach” uroczystość przebiegła równie miło i dobrze. Przedszkolaki z obydwu grup bardzo ładnie zaprezentowały swoje hymny i wierszyki. Jak zwykle mogliśmy polegać na rodzicach, którzy z przejęciem obserwowali występy swoich dzieci i głośno oklaskiwali małych artystów. Wszystkie dzieci

były odświętnie ubrane i zostały pasowane na dzielnych i wspaniałych przedszkolaków. Oczywiście nie zabrakło słodkiego upominku.

Przedszkolaki poznały również Kodeks Przedszkolaka. Kodeks mówi o 8 zasadach, takich jak:

Bawię się zgodnie i bezpiecznie
 Lubię poznawać, odkrywać i uczyć się
 Jestem przyjacielem przyrody
 Dbam o własne zdrowie
 Chętnie pomagam innym
 Używam słów: Proszę, Przepraszam, Dziękuję,
 Dzień dobry
 Lubię się uśmiechać do innych i jestem dla nich miły
 Dbam o zabawki sprzątam je po zabawie

Oliwia Kowalewska, Zuzanna Rasińska

Co słyhać w pierwszej klasie

W zeszłym tygodniu w naszej szkole odbyła się uroczystość ślubowania uczniów klasy pierwszej, którzy od tej pory poczuli się „pełnoprawnymi” uczniami naszej szkoły.

Redaktorki „ Szkolnego co nieco” Ania Pietrucha i Ania Szczepanik postanowiły więc zadać im kilka pytań, aby dowiedzieć się więcej o ich klasie.

Gdy odwiedziłyśmy klasę pierwszą, od razu spodobał się nam jej wystrój i piękne prace plastyczne na klasowych gazetkach. Na pytanie, jak pierwszoklasiści czuli się pod-

czas tej tak ważnej uroczystości oraz jak się do niej przygotowywali, wspólnie stwierdzili, że bardzo cieszyli się tego dnia, ponieważ poświęcili dużo czasu i ciężkiej pracy, aby odpowiednio się przygotować. Dużo wysiłku włożyli w recytację wierszy, przygotowali wspólny taniec oraz nauczyli się śpiewania wielu piosenek, również w języku angielskim.

A co najbardziej utkwiło pierwszoklasistom w pamięci? Otóż był to sam moment ślubowania na Sztandar Szkoły, wiele emocji wzbudziło również pasowanie na ucznia, którego uroczyście dokonał Pan Dyrektor Arkadiusz Wójcik i służący do tego celu, zresztą już od wielu lat, historyczny ołówek. Oczywiście były podziękowania, wyrazy uznania dla pierwszoklasistów i ich Wychowawczyni Pani Agnieszki Berlińskiej, a na koniec drobne upominki i słodki poczęstunek .

Byłyśmy bardzo ciekawe jak wygląda szkolne życie naszych pierwszaków. Zapytałyśmy zatem, co im się podoba w szkole, a czego zdecydowanie nie lubią.

Wszyscy uczniowie powiedzieli, że lubią się uczyć wymieniając przy tym rozmaite przedmioty, takie jak język polski, matematyka, informatyka, ale również plastyka. Zdania na temat tego czego nie lubią były jednak bardziej zróżnicowane, niektórzy mówili, że nie lubią W-F, inni natomiast angielskiego czy pisania liter.

Ostatnie pytanie było na temat zainteresowań i tego jak spędzają czas w wolnych chwilach. Okazało się, że odpowiedzi naszych młodszych koleżanek i kolegów były bardzo różne. Niektórzy chodzą na zajęcia dodatkowe takie jak karate, jujitsu czy piłka nożna.

Inni natomiast spędzają czas na zabawie z rodzicielstwem czy też opiekują się swoimi pupilami. Jednym z ulubionych zajęć jest zabawa klockami Lego.

Jeśli chodzi o obowiązki to zostało tu wymienione: ścielenie łóżka, porządkowanie zabawek, ubrań, wynoszenie śmieci, naturalnie na pierwszym miejscu – nauka, odrabianie lekcji.

Bardzo dziękujemy Pani Agnieszce Berlińskiej i sympatycznym koleżankom i kolegom z klasy pierwszej za rozmowę.

Życzymy wielu sukcesów i radości ze zdobywania wiedzy.

Anna Pietrucha, Anna Szczepanik

W czym do szkoły? – głosy w dyskusji.

Już we wrześniu w naszej szkole rozgorzała dyskusja na temat procedur, dotyczących wyglądu ucznia w szkole. Roboczą wersję przygotowaną przez Dyrektora szkoły i Samorząd Uczniowski poddano osądowi Społeczności Szkolnej – Nauczycieli, Rodziców i Uczniów.

Poniżej prezentujemy wypowiedzi uczniów klas VI – VIII:

„ Moim zdaniem szkoła nie powinna narzucać uczniom stylu ubierania się, choć z poczucia odpowiedzialności, uczeń jest zobowiązany ubierać się schludnie i odpowiednio.”

„ Moim zdaniem większość zasad zaproponowanych w procedurach dotyczących wyglądu ucznia jest poprawna, jednak myślę , że część z nich jest niepotrzebna np. zakaz malowania paznokci. Ubiór ucznia powinien być schludny, wydaje mi się więc, że delikatnie pomalowane paznokcie w tym nie przeszkadzają.”

„Moim zdaniem szkoła za bardzo narzuca uczniom kwestię ubioru, czy też biżuterii. Powinniśmy móc ubierać się tak, jak chcemy”

„Uważam, że ustalenia dotyczące wyglądu ucznia w szkole są dobre. Zgadzam się, że nie należy farbować włosów, powinny być w kolorze naturalnym. Jeżeli chodzi o paznokcie, nie powinny być zbyt długie oraz w ciemnych kolorach. Dziewczeta nie powinny nosić zbyt krótkich ubrań.”

„ Moim zdaniem nowe zasady na temat wyglądu ucznia są potrzebne i przemyślane. Potrzebne dlatego, że uczenia powinno się w szkole wychowywać, nauczyć dostosowania ubioru do miejsca i sytuacji.”

„ Moim zdaniem procedury związane z wyglądem ucznia w naszej szkole są poprawne.

Nie powinno nosić się zbyt krótkich bluzek. Dziewczeta nie powinny nosić mocnego makijażu i długich kolczyków.”

„ Zgadzam się z tymi zasadami:

- szkoła to nie rewia mody,
- szkoła to miejsce publiczne
- należy dbać o czystość i schludny ubiór,
- szkoła jest miejscem nauki”

„ Ja nie zgadzam się z procedurami, ponieważ to nie szkoła decyduje jaka fryzurę ma uczeń, odpowiadają za to rodzice.”

„ Uważam, że procedury związane z wyglądem ucznia w szkole są niepoprawne oraz „podcinają skrzydła” młodym osobom. Dużo osób wyraża siebie przez wygląd i ubiór.

Poza tym faktem jest, że dziewczynom zakazano więcej rzeczy”

„ Moim zdaniem zakaz farbowania włosów jest przesadzony. Rozumiem, jakby to były włosy różowe lub inny jaskrawy kolor, ale jak włosy są koloru naturalnego? Nie rozumiem dlaczego to tak przeszkadza?”

„ Moje zdanie na temat ubioru w szkole jest podobne jak w Statucie szkoły. Strój ucznia ma być taki, jaki uczeń chce mieć, jednak uważam, że stroje szczególnie dziewcząt nie powinny być za krótkie. Dużo dziewczyn nosi kontrowersyjne ubiory. Moim zdaniem w Statucie Szkoły nic nie powinno się zmienić odnośnie ubioru. Uczeń ma prawo nosić to, w czym czuje się dobrze, ale bez przesady.”

„ Jeśli chodzi o zasady ubioru szkolnego są dla mnie obojętne, ponieważ mnie to nie dotyczy, bo ja się tak wyzywając nie ubieram. Natomiast jeśli chodzi o makijaż oraz farbowanie włosów, jestem zadowolona z takich zasad. Jakieś bardzo widoczne makijaże mogą po pewnym czasie doprowadzić naszą skórę do bardzo poważnych szkód, a farbowanie niestety niszczy włosy.”

„Uważam, że procedury szkolne dotyczące ubioru przygotowane przez Radę samorządu szkolnego i jego opiekunów mają duże znaczenie . Gdy uczniowie będą ubrani tak, jak tam ustalono, społeczność szkolna będzie mogła godnie reprezentować naszą szkołę.”

„ Uważam, że procedury co do wyglądu i ubioru ucznia są odpowiednie oraz myślę, że Pan Dyrektor wraz a Radą Samorządu Szkolnego zrobili dobrze, opracowując takie procedury.

Sądzę, że w szkole uczniowie powinni zachować odpowiedni wygląd. Zasady są jak najbardziej dobre i odpowiedzialne. Mam nadzieję, że uczniowie będą ich przestrzegać.”

„ Uważam, że procedury związane z ubiorem w szkole są niepoprawne. Uczniowie wyrażają siebie przez wygląd i nie powinno im się tego zakazywać.”

Jak widać zdania są bardzo różne, jednak wszyscy rozumieją, że szkoła jest miejscem, w które przekazuje wiedzę, ale także wychowuje i na pewno chodzi o to, aby uczniowie mogli wyrażać siebie, swoją indywidualność. Na pewno uda się znaleźć kompromis.

Laboratoria Przyszłości

LABORATORIA PRZYSZŁOŚCI

Red: - Na czym polega program Laboratoria Przyszłości?

Wraz z początkiem roku szkolnego w naszej szkole wystartował program Laboratoria Przyszłości.

Jest to inicjatywa edukacyjna realizowana przez Ministerstwo Edukacji i Nauki. Jej celem jest stworzenie nowoczesnej szkoły, w której zajęcia będą prowadzone w sposób ciekawy, angażujący uczniów oraz sprzyjający odkrywaniu ich talentów i rozwijaniu zainteresowań.

Podczas zajęć uczniowie zdobywają wiedzę, ale także praktyczne umiejętności poprzez eksperymentowanie np. dotyczące technologii druku 3D, programowania oraz obsługi różnych narzędzi z zakresu techniki.

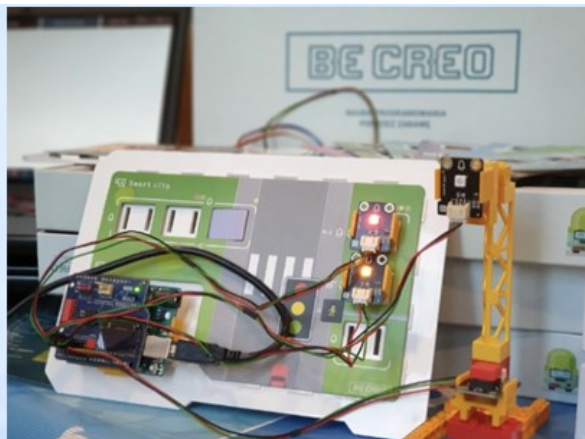
W ramach programu Laboratoria Przyszłości nasza pracownia została wyposażona m.in. w drukarkę 3D, zestaw gogli VR dla 4 osób, zestawy konstrukcyjne do programowania z mikrokontrolerem BE CREO, zestaw do nagrywania audio video oraz inne narzędzia służące doskonaleniu umiejętności technicznych oraz praktycznych.

Red: Do czego służą te urządzenia ?

DRUKARKA 3D umożliwia nam drukowanie przedmiotów - trójwymiarowych modeli np. na lekcje biologii i przyrody możemy wydrukować model komórki zwierzęcej lub roślinnej, modele narządów

wewnętrznych i kości. Na lekcje matematyki możemy wydrukować modele figur geometrycznych, model atomu na lekcje fizyki lub model cząsteczki na lekcje chemii. Także przedmioty humanistyczne można uatrakcyjnić dzięki technologii druku 3D. Tutaj możliwości druku jest wiele - od historycznych naczyń i skamielin, przez miniaturowe pomniki, aż po makiety całych miast lub popularnych zabytków.

BE CREO

to zestaw konstrukcyjny z mikrokontrolerem Arduino, czujnikami i akcesoriami do nauki podstaw programowania i mechatroniki z elementami robotyki. Dzięki tym zestawom poznajemy elementy elektroniczne oraz konstruujemy z nich działające projekty np. sterujemy oświetleniem ulicznym, budujemy i programujemy system alarmowy oraz wiele innych.

GOGLE VR

Dzięki technologii VR podczas lekcji możemy przenieść się do wirtualnej rzeczywistości. Dzieci zakładając te okulary przenoszą się na drugi koniec świata - mogą znaleźć się w Afryce, oglądają żyrafy z bliska, mogą walczyć ze swoim strachem i stresem próbując przejść, np. mostem zwodzonym. Uczniowie mogą także relaksować się oglądając z bliska powierzchnię księżyca lub pływając z rybami w oceanie. Programy tematyczne gogli VR można wykorzystać podczas wszystkich przedmiotów od historii po fizykę.

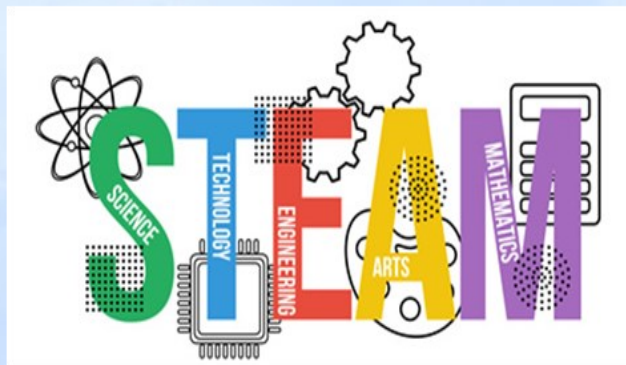
Laboratoria Przyszłości c.d

Twórcom Laboratoriów Przyszłości towarzyszyło przekonanie, że kreatywne myślenie oraz obsługa narzędzi to jedne z podstawowych umiejętności decydujących o rozwoju cywilizacyjnym, gospodarczym i społecznym. Rozwój technologiczny spowodował, że umiejętności matematyczne, w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii są dziś ważniejsze niż kiedykolwiek wcześniej.

Stąd też pomysł aby zajęcia były prowadzone zgodnie z ideą **STEAM**.

Red: - A co oznacza ta nazwa?

STEAM to akronim od słów S- Science, T-Technology, E-Engineering, A-Art, M-Maths, czyli po polsku: nauka, technologia, inżynieria, sztuka i matematyka. Celem nauki w duchu STEAM jest zatem zwiększenie udziału tych dziedzin w edukacji. STEAM ma pomóc uczniom budować powiązania pomiędzy przedmiotami ścisłymi i lepiej je rozumieć. STEAM odchodzi od tradycyjnego sposobu nauczania skupiającego się na teorii oraz zapamiętywaniu, na rzecz eksperymentów z fizycznymi przedmiotami, prac na dedykowanym oprogramowaniu i obcowania

z nowoczesną technologią, jak druk 3D, robotyka czy programowanie. Ma to znamienny wpływ na zdolność koncentracji, zaangażowanie, a co za tym idzie, przyswajanie wiedzy.

Bardzo dziękujemy p. Arturowi Woźniakowi, nauczycielowi informatyki w naszej szkole, za te niezwykle ciekawe informacje i zachęcamy wszystkich do realizowania własnych pomysłów.

Z panem Arturem Woźniakiem rozmawiał Jan Stankiewicz.

Wycieczka do Krakowa - fotorelacja

W dniach 24 - 26 października 2022 r. uczniowie klas 8a, 8b oraz 6 brali udział w wycieczce do Krakowa i Ojcowa. Trasa podróży wiodła przez Sandomierz, gdzie mieli okazję zwiedzić przepiękny rynek, o którym ciekawie opowiadał przewodnik. Po dotarciu do Krakowa i zakwaterowaniu w hotelu, pierwszy dzień wycieczki zakończył wieczorny spacer po krakowskim rynku, dostarczając wielu niezapomnianych

Wycieczka do Krakowa - fotorelacja

Drugi dzień pobytu w Krakowie poświęcono na zwiedzanie najważniejszych zabytków. Uczniowie z zainteresowaniem obejrzeli dziedziniec zamku na Wawelu, odwiedzili Smoczą Jamę, wspięli się na Kopiec Kościuszki, podziwiali galerię obrazów zgromadzoną w Sukiennicach, zobaczyli budynki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Kolejny dzień wycieczki przeznaczono na zwiedzanie urokliwych terenów Ojcowskiego Parku Narodowego. Odwiedzono zamek na Pieskowej Skale, zamek w Ogrodzieńcu, Pustynię Błędowską.

Wszyscy uczniowie biorący udział w wycieczce wrócili bardzo zadowoleni, ponieważ była naprawdę wspaniała atmosfera i świetne pokoje hotelowe, w których uczniowie wieczorami wesoło spędzali czas. Nam uczniom wycieczka się bardzo podobała, a szczególnie uczniom z klas 8, ponieważ była to już taka ostatnia nasza wspólna wycieczka. Chcieliśmy serdecznie podziękować naszym Opiekunom: P. Jackowi Brzósce, p. Mirosławie Czajce, p. Izabeli Głowackie i p. Anecie Szczepańskiej, którzy okazali wiele cierpliwości i wyrozumiałości. To były niezapomniane trzy dni.

Anna Pietrucha

Ale heca

Sezon na:

" Odliczamy, ile jeszcze dni zostało do Świąt" - uważam za otwarty

A czy ty czujesz już magię świąt?

Już wkrótce święta, a wraz z nimi tradycyjne problemy...

Ale Mikołaju! Ten prezent jest pusty!

Widocznie byłeś w grupie placebo

Ostatni tydzień przed świętami

Niech moc będzie z Wami

Nasza Redakcja:

Anna Pietrucha, Iga Stachurska, Michalina Juszcak, Anna Szczepanik, Oliwia Kowalewska, Zuzanna Rasińska, Jan Stankiewicz, Radosław Bielecki

Obróbka komputerowa: Paweł Czajka

Nasi opiekunowie: Małgorzata Koziół, Mirosława Czajka

ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY

